

[Forsvarsministeren.]

halvt Aar eller til man kunde faa skabt en midlertidig Ordning. Dette at begrænse Bemyndigelsen til et halvt Aar synes jeg heller ikke er en praktisk Fremgangsmaade, det vil sige, at Bemyndigelsen udløber, lige før Rigsdagen normalt skal træde sammen, og det er i hvert Fald aldrig noget praktisk Tidspunkt at lade Loven udløbe paa. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om en midlertidig Ordning ved jeg ikke, hvor langt det bliver muligt for de forskellige Medlemmer af Forsvarskommissionen at komme. Jeg har ikke noget imod, at man kunde naa til en fastere Ordning, som jeg ogsaa sagde i Forelæggelsestalen i Gaar, men jeg nærer nogen Tvivl om, at der er praktiske Muligheder for, at man paa hele det organisatoriske Omraade, som Hærloven og Søværnsloven af 1937 hviler paa, i Øjeblikket kan skabe fornøden Fasthed i Forholdet. Derfor vil jeg egentlig mene, at den Vej, man var inde paa med at bygge op materielmæssigt, efter at man nu har søgt personelmæssigt at skabe fastere Rammer, er en Vej, der har Udsigt til at naa baade det bedste og det sagligt rigtige Resultat.

Jeg maa maaske sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, at i de forskellige Indvendinger og Spørgsmaal, han rettede til mig, spejdede jeg efter saglige Argumenter. Jeg er ikke ret vel i Stand til at se, at en Bemyndigelseslov i 1947 af denne Karakter skulde være mindre paakrævet end i 1946, da det ærede Medlem dog stemte for den, og mindre paakrævet end i 1945, da det ærede Medlem stemte for adskilligt flere. Jeg kan ikke se den saglige Begrundelse for enten at gøre en saadan Bemyndigelseslov mere tidsbegrænset eller maaske lade den bortfalde, hvis man naar til en løsere Overenskomst. Jeg kan ikke se, hvori den saglige Begrundelse ligger, jeg kan nok se, der kan ligge en Begrundelse, men den vil jeg ikke engang antyde, for jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil tage andet end rent saglige Hensyn i denne Forbindelse.

Johs. Christiansen: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for den meget udførlige Gennemgang af de Bemærkninger, jeg for lidt siden tillod mig at fremføre. Jeg kan nu ikke se, at alle Svarene, som den højtærede Minister gav, var lige udtømmende eller lige klare.

Den højtærede Minister sagde til mig, at i Realiteten var der overhovedet intet Materiel indkøbt. Ja, det er muligt, at Ministeren kan sige det paa denne Maade, men

Forholdet er ikke desto mindre dette, at alt det Materiel, som Hær og Flaade og Luftvaaben raader over i Øjeblikket, er Materiel, som vi ikke havde straks efter Besættelsen. Det maa altsaa være kommet herind i Landet paa en eller anden Maade, og det skal formentlig paa en eller anden Maade ogsaa betales, selv om Betalingen maaske ikke formelt er i Orden endnu. Jeg maa derfor sige, at de Oplysninger, der ligger i de Bemærkninger, Ministeren her gjorde, jo ikke er væsentlige. Jeg kan maaske ogsaa i denne Forbindelse spørge efter, hvis der overhovedet ikke er indkøbt Materiel, hvorfor saa Ministeren i det hele taget ønskede at faa en Bemyndigelse dertil i Fjor, og hvorfor han ønsker at faa denne Bemyndigelse gentaget nu.

Jeg takker for den Oplysning, at Reduktionen af Styrkerne andrager ca. 5 000 Mand sammenlignet med Forholdene paa omtrent samme Tid i Fjor. Den højtærede Minister oplyste, at der til Grænsebevogtningen medgik 1 300 Mand, til Bornholm omkring 800, til Flygtningebvogtningen ca. 3 300, kunde vi vel sige, og dertil kommer den Styrke, som til enhver Tid er til Uddannelse, hvilken formentlig ligger omkring 3 000—4 000 Mand, og at disse sidste varetog den normale Vagttjeneste. Det vil give et Antal Soldater paa knap og nap 9 000 Mand, med andre Ord det samme Antal omtrent som i Henhold til 1937-Loven; men saa føjer den højtærede Minister hertil, at foruden disse 9 000 Mand maa vi nu regne med; at Brigaden til Tyskland vil tage 4 000, og dertil kommer saa i Forbindelse med Brigaden yderligere 4 000 Mand, som skal være til Uddannelse til Afløsning, naar Brigaden har været den tilstrækkelige Tid i Tyskland. Jeg ved ikke, om man ikke paa en vis Maade regner med dobbelte Tal her, for jeg forstaar det saaledes, at de 4 000, som den højtærede Forsvarsminister nævner sidst, for væsentlige Deles Vedkommende formentlig maa gaa ind under samme Uddannelse som de indkaldte overhovedet. Det vil altsaa sige, at de ca. 4 000, der er til Uddannelse, og som vi har medregnet i det foregaaende Tal paa ca. 9 000, formentlig er sammenfaldende med de 4 000, der er til Uddannelse til senere Indtræden i Brigaden. Hvis jeg ikke tager fejl i denne Betragtning, vil det sige, at uanset at vi skal have en Brigade paa 4 000 Mand til Tyskland, saa vilde Indkaldelserne kunne reduceres med endnu ca. 5 000 Mand. Hertil kommer saa yderligere dette, som jeg forstaar er i Udvikling, i hvert Fald i Henhold til Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister selv har